

Patroparty v pět

Jakub Sláma

Říjen je pro každého vysokoškoláka důležitým měsícem: začínáte si uvědomovat, že léto už zřejmě opravdu skončilo, zabíháte do rutiny přednášek a seminářů... To vše je někdy tak vyčerpávající, že pocítíte potřebu na všechno ten zmatek alespoň na chvíli zapomenout. Přesně tak nejspíš uvažoval některý z mých seznamováníchtivých sousedů na koleji, a proto se nám na chodbách objevily plakátky, které velkými písmeny hlásaly: „Chodbovka v pět!“

Ano, přiznávám, jako každý správný introvert už jsem několik děsivých zkazek o kolejních chodbovicích slyšel – ale než se mé myšlenky rozběhnou tímto směrem, uvědomím si, že mi tady něco nehraje. Říká se tomu *chodbovice*, nebo snad opravdu *chodbovka*? Jsem přesvědčený, že nenajdu klid, dokud toto dilema nevyřeším, a proto – zatímco se z chodby začínají ozývat všelijaké zvuky – sahám po výkladových slovnících češtiny. Jak se ale ukazuje, ty mi příliš nepomohou, ani jedno ze slov zde nenacházím. Na holičkách mě nechává i jazykový korpus: k nalezení je zde pouze *chodbovice*, a to jenom jednou, v této větě: „Samostatnou kapitolou jsou pak všelike ,chodbovice‘, ,pokojovice‘ či jiné kalenice, kdy vám společenský ruch dorazí až k posteli.“

Onen „společenský ruch“ mě ovšem nedokáže vyrvat z vytržení, v němž se sápu po mluvnické češtině. Z ní se dovídám, že zatímco *chodbovka* vznikla z přídavného jména *chodbový* stejnou příponou, jakou vidíme ve slovech *lanovka* nebo *plechovka*, *chodbovice* má stejně zakončení jako třeba *veselice* (nebo *pokojovice* a *kalenice*, kde se takzvaně kalí, paří, zkrátka je veselo). Nakonec mi to nedá a nahlížím do mediálního archivu: v posledních letech se ojediněle začíná v novinových článkách o studentském životě objevovat právě *chodbovice*. Navíc se zdá, že lidská vynalézavost nezná mezí, jak je zřejmé z tohoto čtyři roky starého příkladu: „Za sousedy máte budoucí lékaře, právníky, japanology či znalce umění, každá takzvaná chodbovice neboli patroparty je tak skutečně multižánrovým zážitkem.“

Moje pochybnosti byly tedy nejspíš namístě: opravdu se nejčastěji objevuje výraz *chodbovice*. Vysokoškolácký slang ovšem disponuje i variantou *chodbovka*; čas od času se navíc z propasti polozapomnění vynoří i *patroparty*, *pokojovice*, *kalenice* a další podobné výplody kreativních (nebo jenom ovíněných) studentů.

Zbývá tedy už jen jediná otázka: nechám si onen multižánrový zážitek ujít, nebo se k té naší patroparty přece jenom připojím?